

Bouwen aan een duurzame toekomst voor de aquacultuur

Door Wim van Eijk, secretaris NEVEVI.

In april 2009 publiceerde de Europese Commissie (EC) haar hernieuwde visie over aquacultuur. De EC zou graag zien dat de aquacultuursector het initiatief neemt in de "blauwe revolutie" op het gebied van duurzaamheid, milieuvriendelijke productie, technologie en innovatie met als resultaat: voedselveilige aquatische levensmiddelen.

Met enerzijds de teruglopende opbrengst uit visserij en anderzijds een toenemende vraag, zou de aquacultuur fors kunnen groeien. Er is voor de aquacultuur een veelbelovende toekomst weggelegd, luidt één van de conclusies! Door de introductie van nieuwe soorten en innovaties op technisch gebied is de potentie voor verdere groei inderdaad groot. De ontwikkeling van de aquacultuur in Europa blijft echter ver achter op die van bijvoorbeeld Zuidoost Azië. De EC wil door een nieuwe stimulans te geven aan een duurzame ontwikkeling van de aquacultuur ook in Europa een verdere groei zien.

Als aquacultuursector juichen we dit initiatief van de EC uiteraard toe. De productie stagneert terwijl de vraag naar vis en "seafood" nog steeds groeit. Er is een onevenwichtige verhouding tussen visproductie en marktvraag. Volgens de FAO zal het verbruik van aquatische levensmiddelen blijven toenemen. De aquacultuursector zal de toenemende vraag kunnen/moeten dekken. "Het gat in de markt" wordt echter grotendeels opgevuld door geïmporteerde producten.

De Europese regelgeving is gebaseerd op milieuwetgeving; de aquacultuur mag zich ontwikkelen op een manier die verenigbaar is met het doel de natuurlijke omgeving een hoog niveau van bescherming te bieden. De Nederlandse aquacultuur is op dit punt door gebruik te maken van recirculatiesystemen al ver gevorderd. Dat geldt ook voor een aantal van de overige eisen die aan de aquacultuurproductie worden gesteld met betrekking tot dierenwelzijn, visgezondheid, bedwelmings- en dodingsmethode. De Nederlandse aquacultuur is goed in staat om aan de wet- en regelgeving te voldoen en het op de markt brengen van gezonde en voedselveilige producten van een hoge kwaliteit.

De EC realiseert zich dat de wetenschappelijke kennis over het welzijn en de gezondheid van vissen veel minder is dan die voor op land gehouden dieren. Een belangrijk probleem is dat (toegestane) diergeneesmiddelen slechts beperkt beschikbaar zijn. Het voorkomen of behandelen van gezondheidsrisico's om zo het welzijn van de vissen te verbeteren, worden daardoor belemmerd.

Echt bouwen aan een toekomst voor de aquacultuur is slechts mogelijk indien de strikte wet- en regelgeving voor alle aquacultuurproducten - wereldwijd – gaat gelden. Kortom dat het level playing field (eindelijk) wordt ondersteund en nageleefd waardoor er een eerlijke concurrentie kan ontstaan.

De EC constateert dat een groot aantal belemmeringen voor de ontwikkeling van de Europese aquacultuur rechtstreeks kan worden teruggevoerd op nationale beleids- en andere maatregelen. De EC roept openbare instanties op om geschikte kaders vast te stellen waarbinnen de aquacultuur zich kan ontwikkelen en die bijdragen tot het wegruimen van belemmeringen in de nationale wetgeving.

Een belangrijke conclusie die getrokken kan

worden uit de herziening van de Europese strategie is de erkenning en het bewustzijn van het belang van de aquacultuur door de EC. Om de ambitie, vastgelegd in de strategie voor een duurzame ontwikkeling van de aquacultuur, te verwezenlijken, moeten alle betrokken partijen hieraan meewerken en samenwerken. "De problemen van de aquacultuur moeten worden omgevormd tot kansen" aldus de EC.

De Europese strategie is een eerste stap in het proces om te komen tot een progressief, gestructureerd en werkbaar beleid om de aquacultuur in Europa te handhaven en de duurzaamheid te verbeteren. De komende tijd zal het nodige overleg plaatsvinden om tot de gewenste vereenvoudiging van wet- en regelgeving en/of een reductie van de administratieve lasten te komen.